

[Indenrigsministeren.]

høje Ting. Denne Ændring skulde tjene til at tydeliggøre den Ordning, som fortsat skal bestaa med Hensyn til Udskrivningen af Pligtarbejde og Pligtkørsel i de sønderjydske Landsdele. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Ordene „i Landsdelene“ i § 4, 5te Stykke, udslettes. Jeg tillader mig at anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Lehwald: Da Udvalgets Formand og Ordfører fremdeles er forhindret i at være til Stede, skal jeg tillade mig i hans Sted at sige et Par Ord. Den foreslaaede Ændring er ikke behandlet i Udvalget, men efter den Behandling, der tidligere er foregaaet indenfor Udvalget, kan jeg ikke tænke mig, at nogen skulde have noget imod denne Ændring, som kun tjener til at klarlægge Spørgsmaalet med Hensyn til Pligtkørselen i de sønderjydske Landsdele. Jeg tillader mig derfor at anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 40 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 91 af 29. Marts 1924 om Indkvartering.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 842).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Endelig gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 336; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 837).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Marie Christensen): Ligesom i de nærmest foregaaende Aar viser Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse i Aar Nedgang i Antallet af Ansøgere. Tallet ligger nu næsten i samme Højde som i Aarene op til Verdenskrigen. Som ærede Medlemmer maaske vil erindre, kunde man i Krigsperioden og et Par Aar derefter spore en stærk Nedgang i Tallet paa Ansøgere; men denne Nedgang afløstes i 1922 af en voldsom Stigning, der dog allerede kulminerede i 1924, og i det sidste Femaar har Bevægelsen atter været nedadgaaende. Hvis man tager et Gennemsnit for hele Krigstiden og Efterkrigstiden lige til 1928, faar man 756 Ansøgere om Aaret, og ser man bort fra Personer af dansk Afstamning, der er født indenfor de nuværende Grænser, men ikke har opfyldt Betingelserne for at faa dansk Indfødsret ved Genforeningen, og som findes i ret stort Tal paa en Række af de senere Indfødsretslove, synker Gennemsnittet under 670. Ved Loven af 5. Marts 1912 blev der naturaliseret 681 Personer, i Aar er der optaget 680 paa Lovforslaget.

Følges Bevægelsen gennem længere Tid, kommer man altsaa ikke til det Resultat, at Tallene siden 1914 viser Tendens til Stigning. Derimod er de overordentlig høje, naar man sammenligner med ældre Tid. Udvalget har i Betænkningen opstillet en Tabel, der omfatter alle naturaliserede siden 1850. Deraf fremgaar tydeligt, hvor stærk Stigningen har været fra Tiaar til Tiaar. Udvalget har ogsaa forsøgt at danne sig en Opfattelse af, hvorledes Fremtiden vil forme sig paa dette Omraade. Idet jeg henviser til de udførlige Oplysninger herom i Betænkningen, skal jeg nøjes med her at nævne Hovedresultatet. Man venter fortsat Nedgang i Tallet paa Ansøgere fra Slesvig og Sverige, som tidligere aldeles overvejende